

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه- کابل
۲۰ فبروری ۲۰۲۱

یونس نگاه

از ترور بترسید حتی اگر نوبت دشمن شما باشد

فرض کنیم که گروهی از آدم‌های ضد داعش در قتل مبشر مسلم‌پار دست داشته باشند و امروز اعلامیه‌ای با این مضمون نشر کنند:

"مردم دردکشیده افغانستان

خلق به خون خفته وطن

تروریستان و بادران‌شان هر روز از مردم ما قربانی می‌گیرند. ما را در پوهنتون، مکتب، شفاخانه، سنگر، جاده و بازار بی‌حساب می‌کشند، بدون آن‌که هراسی از خشم مردم داشته باشند و بدون آن‌که محکمه و زندانی آنان را تهدید کند. این قاتلان حرفه‌ای اگر دستگیر هم شوند، دولت پوشالی و اشغال‌گران بعد از مدتی مهمانی آنها را گروه گروه دوباره آزاد می‌کنند تا به میدان ترور و جنگ برگردند. زندان‌ها محیط تربیت تروریسم شده‌اند.

ما ازین وضعیت به تنگ آمده‌ایم و می‌دانیم که تروریسم با تحمل و کرنش جری‌تر می‌شود و هیچ راهی جز پاسخ مشابه به این ددمنشان باقی نمانده است. ما به میدان آمده‌ایم تا غم را به خانه خود تروریستان برگردانیم، سران و اعضای شناخته شده داعشی، طالبی و هر گروه تروریستی دیگر را به جزای اعمال‌شان خواهیم رساند. مجازات یکی از مبلغان و مربیان ترور، مشهور به مبشر مسلم‌پار، کار فرزندان اصیل و مبارز شما، اعضای گروه "جوانان دمکرات" است. ما مسؤولیت حذف این آدمکش حرفه‌ای را به عهده می‌گیریم.

زنده باد افغانستان عاری از تروریسم

شاخه نظامی جوانان دمکرات"

با شنیدن چنین اعلامیه‌ای احتمالاً نور امید در دل خیلی‌ها می‌تابید و شادباش‌ها فضای مجازی را پر می‌کرد، ولی آن اعلامیه و شادی فیسبوکی حامیان، تضمینی برای نجات افغانستان نبود. فقط فصل تازه‌ای در منازعه طولانی شروع می‌شد و قصه تکراری تاریخ خونبار کشور با خون فرزندان ما ورق می‌خورد. چرا؟ چون هیچ پشتوانه سیاسی و مردمی که حکایت از روایت تازه داشته باشد وجود ندارد، هیچ تغییر ریشه‌ای پشت سر چنین واکنش‌های خشن دیده نمی‌شود.

البته تحول‌های بنیادی سازنده نیز بدون قربانی و خشونت نیستند. گاهی جامعه برآستی تکان می‌خورد و پهلوی بدل می‌کند. در جریان چنان تحولات نیز خون می‌ریزد و استخوان می‌شکند، اما امروز هیچ نشانه‌ای از بودن در آستانه چنان وضعیتی نمی‌بینیم. وطن کشتارگاهی شده که دیوانگان قدرت به هرسو چنگ می‌اندازند، هرکه را دست‌شان رسید می‌کشند، هرچه را توانستند می‌زدند. گاهی هنگام کشتار مردم به همدیگر نیز زخم می‌زنند و هنگام دزدی به همدیگر آسیب می‌رسانند. هیچ جای خوشی نیست. حتی اگر بشنویم که گروه طالبان صدتن از داعشی‌های خطرناک را سر بریده‌اند، باز هم جای شادی نیست، بلکه باید بیشتر ترسید. طالبی که از کشتن هم سنگرش ابا نورزد، کسانی را که مخالف عقیدتی و سیاسی خود می‌پندارد تحمل نخواهد کرد. اگر قتل مسلمانی به دست دولت صورت گرفته باشد باز هم باید ترسید، چون دولتی که استاد داعشی پوهنتون را به‌جای محاکمه در سرک حذف کند، خبرنگار منتقدش را نیز می‌تواند بکشد. اگر مسلمانی را خارجی کشته باشد نیز باید ترسید، چون خارجی که مزاحم داعشی‌اش را ترور کند، روزی شما را نیز ترور خواهد کرد، چون قرار است روزی مزاحم اصلی اشغال شما باشید که افغانستان آزاد و دمکرات می‌خواهید.